

[Statsministeren.]

2) Konventionen af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere. Spørgsmålet om Danmarks ratifikation af denne konvention vil blive inddraget i drøttelserne på et møde i juni i år mellem embedsmænd fra de nordiske landes justitsministerier om ikraftsættelsen af de nordiske udleveringslove.

3) Konventionen af 15. december 1958 om programudvekslinger ved hjælp af fjernsynsfilme. Dansk ratifikation vil først kunne finde sted, når gældende dansk ophavsretslovgivning er suppleret med en særlig bestemmelse om overdragelsen af filmrettigheder. En sådan bestemmelse er som § 42 optaget i det forslag til ny lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker, som i januar 1960 fremsattes i det høje ting.

4) Konventionen af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager. Spørgsmålet om de skandinaviske landes ratifikation agtes drøftet på det nordiske justitsministermøde i juni måned i år. Konventionen er i øvrigt endnu ikke ratificeret af nogle af signatarmagterne.

Jeg kommer herefter til anden del af det ærede medlems spørgsmål. Der blev i årene 1957-59 vedtaget 5 Europarådskonventioner, som Danmark ikke har underskrevet:

1) Konventionen af 13. december 1957 om pasfrihed ved rejser mellem Europarådets medlemslande. Beslutning om Danmarks tiltrædelse af denne konvention afventer de erfaringer, man måtte indhøste fra den nordiske pasunion.

2) Konventionen af 13. december 1957 om udveksling af terapeutiske stoffer af human oprindelse. Angående denne konvention kan jeg oplyse, at regeringen har meddelt Europarådets generalsekretær, at Danmark af tekniske årsager ikke så sig i stand til at undertegne aftalen, men at man som hidtil ville være rede til i katastrofesituationer at stille blod til rådighed for udlandet i muligt omfang.

3) Konventionen af 20. april 1959 om tvungen motoransvarsforsikring. Spørgsmålet om Danmarks stilling til denne konvention er i øjeblikket til behandling i justitsministeriet. Den største betænkelighed ved en dansk tiltrædelse hidrører fra, at kon-

ventionen hjemler den skadelidte adgang til at rejse et direkte erstatningskrav over for skadevolderens forsikringsselskab, en fremgangsmåde, der er i strid med forsikringsaftaleloven. Man har anmodet Assurandør-Societetet om en udtalelse herom.

4) Konventionen af 20. april 1959 om flygtninges fritagelse for visum. Muligheden for Danmarks tiltrædelse af denne konvention undersøges for tiden på nordisk basis.

5) Konventionen af 14. december 1959 om den akademiske anerkendelse af universitetsgrader. Muligheden for at undertegne denne overenskomst er stadig genstand for forhandling med vedkommende faglige myndigheder.

Jeg håber, at det ærede medlem har fået et indtryk af, at sagerne ikke er lagt hen, men er til behandling netop hos de ressourcemyndigheder, det ærede medlem har nævnt.

Lannung: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det svar, jeg har fået, og jeg takker specielt for svaret, for så vidt det vedrører de af mig særlig nævnte konventioner, bosættelseskonventionen og konventionen om udlevering af lovovertrædere, som jeg lægger særlig vægt på. Jeg går ud fra — og det er også i overensstemmelse med den højtærede ministers svar — at den kendsgerning, at det forhold, der sinkede bosættelseskonventionens ratificering, er bortfaldet, nu kan føre til, at man for alvor fremmer sagen. Der er for bosættelseskonventionens vedkommende det særlige, at vi i Europaforsamlingen så sent som i freddags rettede en bestemt appel til ministerudvalget og dermed til regeringerne om at fremme ratifikationen netop af denne konvention. Denne opfordring blev enstemmigt vedtaget, således at også alle tilstedeværende danske repræsentanter stemte derfor.

Må jeg tilføje, at jeg i det hele taget er taknemlig for, at man stiller sig så positivt til ratifikationsspørgsmålet, og jeg beder om, at det ikke alene må være tilfældet på det hjemlige plan, men også i ministerudvalget i Strasbourg. Det er nemlig ofte fremhævet, at et af midlerne til at fremme det europæiske samarbejde netop er oprettelsen af sådanne overenskomster og konventioner imellem medlemsstaterne, og i praksis har det jo vist sig, at det ikke mindst er på dette